

Vi er enige i intentionerne om at nedsætte antallet af erhvervssygdomme, og når vi nu i dag taler om konstruktionen omkring AES, må vi sige, at vi så noget på det, da vi så, at det skulle ud af det, vi nærmest kalder privat regi. Den umiddelbare refleksreaktion var nok, at vi ikke ønskede at fjerne noget, som i dag ligger i privat regi, og lægge det over i det offentlige system, eller noget der kan sammenlignes med en selvejende institution.

Men jo mere vi har gravet os ned i sagen og set, at det ikke bliver muligt at opretholde de nuværende udligningsordninger, som knytter sig til forsikring af erhvervssygdomme, så står vi over for en meget, meget vanskelig opgave, og vi skal have konstruktionen på plads inden den 1. januar 1999. Det har vi vidst i lang tid.

Vi har som følge heraf fra Konservativ side også set lidt på, hvordan man tackler problemet i andre lande, i landene omkring os. Og jo mere vi har orienteret os om erhvervssygdomssikring, jo mere er vægtskålen drejet over mod den foreslåede konstruktion af AES.

Der er helt særlige forsikringsmæssige problemer med erhvervssygdomme, og det fremgår også af de oplysninger, som er indhentet i sagen.

Erhvervssygdomme udvikler sig ofte over en årrække, og det er sjældent, at en enkelt arbejdsgiver kan udpeges, og derfor er der problemer med at fordele et ansvar i sådanne sager. Vi er derfor umiddelbart positive over for at udskille erhvervssygdomsområdet, som det er skitseret i lovforslaget. Og den nye konstruktion, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, ser fornuftig ud. Vi får inddraget arbejdsmarkedets parter. Det er vi tilfredse med. Vi får en selvstændig konstruktion med en kompetence, som efter det foreliggende nok kan sikre en samlet og effektiv administration.

Vi har også noteret os, at der er indhentet hørings svar fra Erhvervsministeriets testpanel. Det vil vi gå hjem og få læst godt og grundigt i forbindelse med udvalgsbehandlingen, og vi vil også stille nye spørgsmål i forhold til administrationen.

Så alt i alt vil vi i dag fra konservativ side melde ud, at vi er positive over for lovforslaget, som i dag er i socialministerens regi. Derimod har vi kritiske bemærkninger til det lovforslag, som kobler sig på, og som vi skal behandle efterfølgende.

Anne Baastrup (SF):

Jeg er fuldstændig enig med de foregående ordførere i, at det her lovforslag er ekstremt kompliceret, ekstremt besværligt lavet. Jeg er også bekendt med, at arbejdsmarkedets parter og de involverede ministerier har brugt adskillige år af deres liv på at komme frem til det.

Jeg vil blot rette en åbenbar misforståelse, som hr. Jan Petersen kom med, og som de to efterfølgende ordførere fulgte lidt op på: Det her lovforslag er ikke nødvendigt. Vi kan godt fortsætte med den nuværende ordning den 1. januar 1999. Det kommer bare til at koste arbejdsmarkedets parter, herunder især Dansk Arbejdsgiverforening og SALA, et sted mellem 1 og 6 mia. kr. Men vi kan altså lade være.

Derfor er det meget, meget vigtigt for mig som ordfører for SF at understrege, at SF godt vil være med til det her lovforslag under forudsætning af, at også L 107 går igennem med det dér meget, meget usle økonomiske niveau, der i øvrigt er. Ellers vil det her komme til at koste arbejdsgiverne de her X r x mia. kr. Men det kan vi jo snakke om senere.

Nu hvor vi i øvrigt har arbejdsskadelovgivning til behandling, er det måske også vigtigt, at vi benytter os af lejligheden til at se på spørgsmålet om spontant opståede løfteskader. Sagen er jo den, at de anerkendte sager, der har været på dette område, er forsvindende lille. Det er i princippet rart at få ret, som SF påpegede, da vi gennemførte lovgivningen, men i den her konkrete sag er det altså træls.

SF vil derfor benytte sig af det her lovforslag til at undersøge, om det ikke er muligt, at vi kan få gennemført et ændringsforslag, så vi kan få anerkendt de spontant opståede arbejdsskader, som opstår pga. pludselige løft, sådan som vi i og for sig lagde op til, dengang vi gennemførte det pågældende lovforslag.

Dorit Myltoft (RV):

Det er et forslag, som har været længe undervejs med mange svære drøftelser. Det Radikale Venstre har deltaget meget aktivt i alle årene ud fra ønsket om, at det skulle lykkes det danske samfund at få minimeret allerede kendte arbejdsbetingede erhvervssygdomme, men også forebygge og undgå nye, hvor museskader jo er et eksempel på dette.

De erhvervsbetingede sygdomme koster umådelige menneskelige lidelser for den sygdomsramte og dennes familie. Det er dyrt for danske virksomheder, når gode medarbejdere